

DET FINNS VÅLD SOM INTE SYNS

MEN SOM KÄNNES

Vägledning för vuxna inom
skola och fritidsgård - så här
kan du använda kampanjen

Länsstyrelsen
Kalmar län

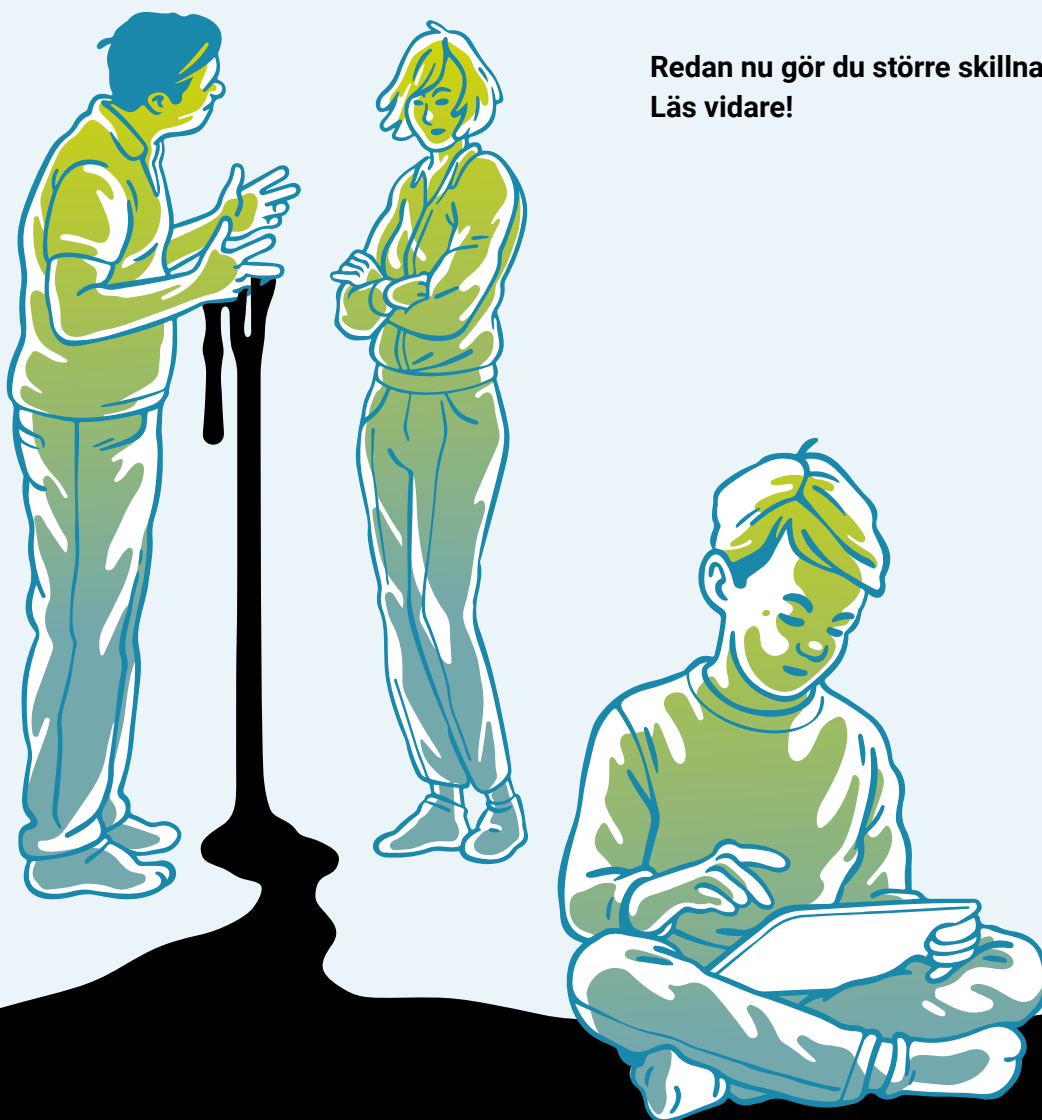
Ett Kalmar län
fritt från våld

Du är en nyckelperson

Många barn och unga är utsatta för våld hemma eller i sina egna parrelationer. Det psykiska våldet är vanligast och får minst lika allvarliga konsekvenser som andra former av våld, men är svårast att få syn på. Unga som upplever våld i en nära relation har en ökad risk för psykisk och fysisk ohälsa, får svårare att delta i skolarbetet och har en ökad risk för att bli utsatt för ytterligare våld i framtida relationer. Några blir själva förövare.

Våld och våldsutsatthet kan kännas som ett alltför svårt ämne att hantera i skolan eller på fritidsgården. Men skolan och fritidsgården är en viktig plats för unga att på olika sätt kunna signalera om våld i familjen. Skolan och fritidsgården är dessutom den plats där många av de första våldsamma parrelationerna uppstår. Lärare, fritidsledare, skolans elevhälsa, skol-sköterskor och rektorer har med andra ord en unik och stor möjlighet att förbättra situationen för utsatta barn och unga. Därför måste skolan också ta den.

**Redan nu gör du större skillnad än du tror.
Läs vidare!**

Bakgrund till kampanjen

Länsstyrelsen Kalmar län har tagit fram materialet *Det finns våld som inte syns, men som känns* för att hjälpa länets skolor och fritidsgårdar att öppna upp ämnet våld i nära relationer med sina barn och unga.

Materialet ska på ett enkelt sätt visa barn och unga att de har rätt till en vardag fri från våld. Kampanjen fokuserar särskilt på psykiskt våld, eftersom det är den vanligaste formen av våld och ofta föregår andra former av våld.

Länsstyrelsens mål med kampanjen är att:

1. fler barn och unga i årskurs 6 till och med gymnasiet ska kunna identifiera psykiskt och känslomässigt våld, och veta vart de kan vända sig om de är utsatta eller känner någon som är utsatt.
2. fler lärare, fritidsledare, rektorer och annan skolpersonal ska kunna identifiera psykiskt och känslomässigt våld, förstå hur de gör skillnad för sina elever och ungdomar, och ta upp våld i nära relationer i sin undervisning. De ska också veta vart de ska vända sig om de tror att någon är utsatt.

Den här vägledningen ger en kort beskrivning av hur våld i nära relationer kan fungera, vilken skillnad du som arbetar i skolan eller på en fritidsgård kan göra och redan gör för barn och unga som är utsatta och hur ämnet kan tas upp i undervisning. Du får också hjälp med att hitta mer fördjupande material.

Våld i nära relationer är vanligt

Ungefär **210 000 barn** i Sverige bevittnar eller utsätts för våld hemma. Mellan 30 och 60% av de barn som växer upp i hem där våld förekommer har själva blivit utsatta för våld. Ungdomar i åldern 15-24 år är den grupp i samhället som är mest utsatt för våld.

I parrelationer är tjejer mer utsatta än killar, och då särskilt för upprepat, systematiskt våld. Den exakta omfattningen av våld i ungas relationer är svår att uppskatta, men mellan 20 och 40% av unga 16-24 år har upplevt våld från en partner, och det startar ofta i redan skolåldern.

Det finns våld som inte syns, men som känns

"Jag var beredd på att min pappas utbrott kunde komma närsomhelst. Man lärde sig att anpassa sig. Man var tyst och sa inget som kunde trigga igång ett bråk. Till slut vågade man inte göra någonting. Man gick runt på tå och var svinrädd för allting. Man var passiv och kände sig i vägen. När jag tänker på det nu så kände jag mig som en skitjobbig, skrikig unge när jag var liten. Men jag har fått höra från andra att jag egentligen var ett väldigt snällt och trevligt barn.

*Samtidigt som det var så här hemma hos pappa så såg jag upp till honom. Vi gjorde coola handskakningar när vi sågs och han lyssnade på hiphop och rock, spelade tv-spel och var kompis med alla frök-
nar i skolan. Han köpte spelet Call of Duty till mig när ingen annan fick spela det för att det var för aggressivt. Jag preachade att han var häftig och alla i fotbollslaget och i skolan tyckte också att han var skitcool och skön. Man var stolt över honom typ, samtidigt som man var skiträdd när man kom hem."*

- Pojke, 17 år.

Från Unicefs rapport "Vem skyddar mig från våld?" från 2018

"Jag var 13 år när jag träffade honom för första gången i skolan. Han var ett år äldre än mig, och vi började prata på hans initiativ. Efter ungefär 4-5 månader så inledde vi en relation.

Jag var bara ett barn och förstod inte riktigt de mindre varningstecknen förrän det var för sent, men han var väldigt snäll i början. Han fick träffa min familj och vänner och allt vara bra tills han började förbjuda mig att ha vissa kläder och att träffa vissa personer. Det blev mer och mer kontrollerande i takt med påståenden som "det är du och jag mot världen" "utan varandra klarar vi oss inte" osv.

Jag var väldigt förvirrad men gjorde och lyssnade på allt han sa, tills han en dag ville att jag skulle röka hasch. När jag sa nej så fick han mig att tro att jag var tvungen och att det var min skyldighet, så jag gjorde det. Och så fortsatte det sedan med andra droger och preparat. Han blev som påtänd mer aggressiv och lättare arg och det tog inte lång tid innan han började slåss, och kort därefter påbörjades sexuella övergrepp."

- Felicia

Från ungarelationer.se/overlevahistorier, januari 2023

Våld, makt, kontroll och genusnormer hänger ihop

Våld är varje handling som får någon att göra något mot sin vilja, eller avstå från att göra något som man vill, genom att skada, smärta, skrämma eller kränka personen.

Våld i nära relationer kännetecknas av att den som utsätts har en nära relation till och ofta starka känslomässiga band till förövaren. Detta försvårar möjligheten till motstånd och uppbrott. Dessutom utövas ofta våldet under en längre period och ökar i intensitet med tiden. Det kan leda till att våldet mer och mer blir ett både förväntat och till viss del normaliserat inslag i den utsattas vardag. Våldet kan vara både fysiskt och psykiskt, sexuellt och materiellt.

Våld i nära relationer förekommer i alla typer av relationer mellan närstående oavsett sexuell läggning och könsidentitet. Kvinnor, män och icke-binära kan utsättas för våld. De kan även vara förövare. Män är dock överrepresenterade som förövare, särskilt i fråga om grovt, sexualiserat och systematiskt våld.

Våld i nära relationer innefattar också våld i familje- och släktrelationer, samt våld som barn upplever i sin familj. Hedersrelaterat våld är också en form av våld i en nära relation, där flickors och kvinnors sexualitet kontrolleras för att upprätthålla familjens eller kollektivets heder.

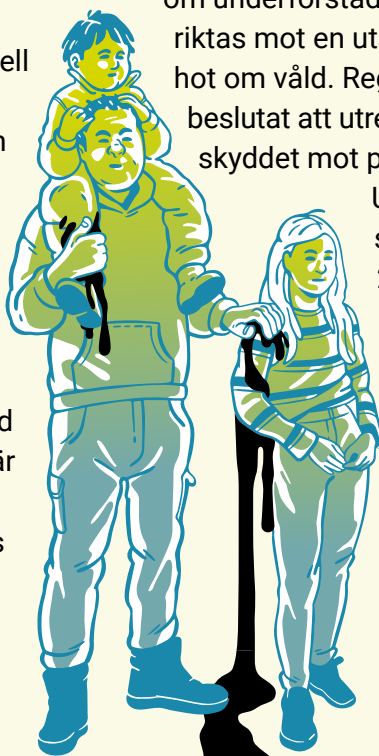
Psykiskt våld är vanligast, och svårast att få syn på

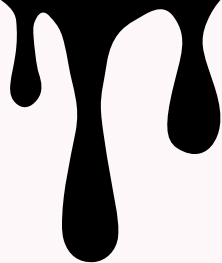
Psykiskt våld är den vanligaste formen av våld i nära relationer, och får ofta mer långvariga konsekvenser för offret än fysiskt våld. Det kan handla om att systematiskt förminska eller förlöjliga någon, kontrollera och inskränka deras livsutrymme eller få dem att tvivla på sin egen verklighetsuppfattning (så kallad gaslighting).

Några former av psykiskt våld, som till exempel olaga hot, ofredande eller olaga tvång är straffbara. Men andra typer av kränkningar fångas inte upp av dagens lagstiftning, trots att de får allvarliga konsekvenser för personens hälsa. Det kan till exempel handla

om underförstådda hot och tvång som riktas mot en utsatt, men utan direkta hot om våld. Regeringen har därför beslutat att utreda hur det straffrättsliga skyddet mot psykiskt våld kan stärkas.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 augusti 2022. Uppdraget är en del av regeringens åtgärds paket för att intensifiera arbetet mot mäns våld mot kvinnor.

Det är brottsligt att låta barn bevittna våld

Att utsätta barn för att bevittna våld i nära relationer har tidigare inte varit brottsligt enligt lag. Men den 1 juli 2021 infördes en ny bestämmelse i brottsbalken som gör det straffbart att låta barn och unga bevittna psykiska, sexuella eller fysiska våldsbrott. Det innebär inte bara att se våld, till exempel mellan föräldrar, det handlar också om att höra våld. Det finns inget krav på att barnet förstår att det som hänt är brottsligt eller att barnet kan ge uttryck för vad hen sett eller hört.

I socialtjänstlagen betraktas barn och unga som bevittnat våld som brottsoffer. Socialnämnden har ett särskilt ansvar för att barnet får det stöd och den hjälp som barnet behöver. Skola har ett särskilt ansvar för att uppmärksamma riskutsatthet och göra orosanmälningar.

Barn och unga reagerar olika på våld

Barn och unga är en homogen grupp och det kan vara svårt att generalisera hur barn påverkas av våldsutsatthet. De upplever, hanterar och bearbetar våldet på väldigt olika sätt. Det kan bero på ålder, kön och personliga egenskaper men också i vilken grad de har tillgång till skydd. Om och vilka personer de har i sin omgivning som de kan anförtro sig åt, spelar stor roll. Rädsla, skam och ångest kan hanteras med olika försvarsstrategier i olika åldrar och beroende på kön.

Vi vet däremot att risken för att utsätta andra för våld, eller risken att fortsätta utsättas för våld under lång tid, ökar om en har varit utsatt för våld som barn. Det betyder alltså att pojkar och män som utövar våld ofta själva har varit utsatta, och hade behövt fångas upp i en

mycket tidigare ålder. Dessutom ökar risken för psykisk ohälsa och PTSD hos barn och unga som upplever våld, vilket försämrar möjligheten att ta till sig undervisning och fungera i skolmiljö.

Unga är extra känsliga för relationsvåld, eftersom att hela konceptet att ha en kärlekspar- eller sexuell relation är en ny upplevelse. I nya upplevelser finns inte invanda, trygga mönster att falla tillbaka på. Föreställningar om maskulinitet och femininitet kan göra gränserna otydliga, och påverka uppfattningen om vad som utgör ett samtycke. Om den unge dessutom bevittnat, utsatts för eller utövat våld tidigare, kan våld inom en relation ses som ett naturligt inslag och därför svårare att urskilja som skadligt. Dessutom sker det samtidigt som hjärnan befinner sig i stark utveckling, och inte fullt ut har förmågan att se långsiktigt på sina beslut, kontrollera impulser och reglera känslor.

Forskning pekar också på att unga hbtqi-personer kan befinna sig i en ökad risk för både utsatthet och våldsutövning i parrelationer. Om unga hbtqi-personer möts av negativa reaktioner, diskriminering, homo- och transfobi från sin omgivning, finns det risk att dessa föreställningar påverkar de ungas syn på hälsosamma relationer (Källa Brå 2021:15). Det är också rimligt att anta att unga som ingår i relationer som de dagligen behöver gömma, försvara eller förklara för omgivningen har svårare att lita på att omgivningen kan ge dem den hjälp de behöver om relationen utvecklas i en våldsam riktning. Därför är det viktigt att vi vuxna alltid lyssnar till och respekterar ungas kärleksrelationer, att vi förmedlar att kärleksrelationer alltid är okej oavsett kön och sexualitet men att våld och kontrollerande beteende är något som ingen ska behöva utstå eller klara att lösa på egen hand.

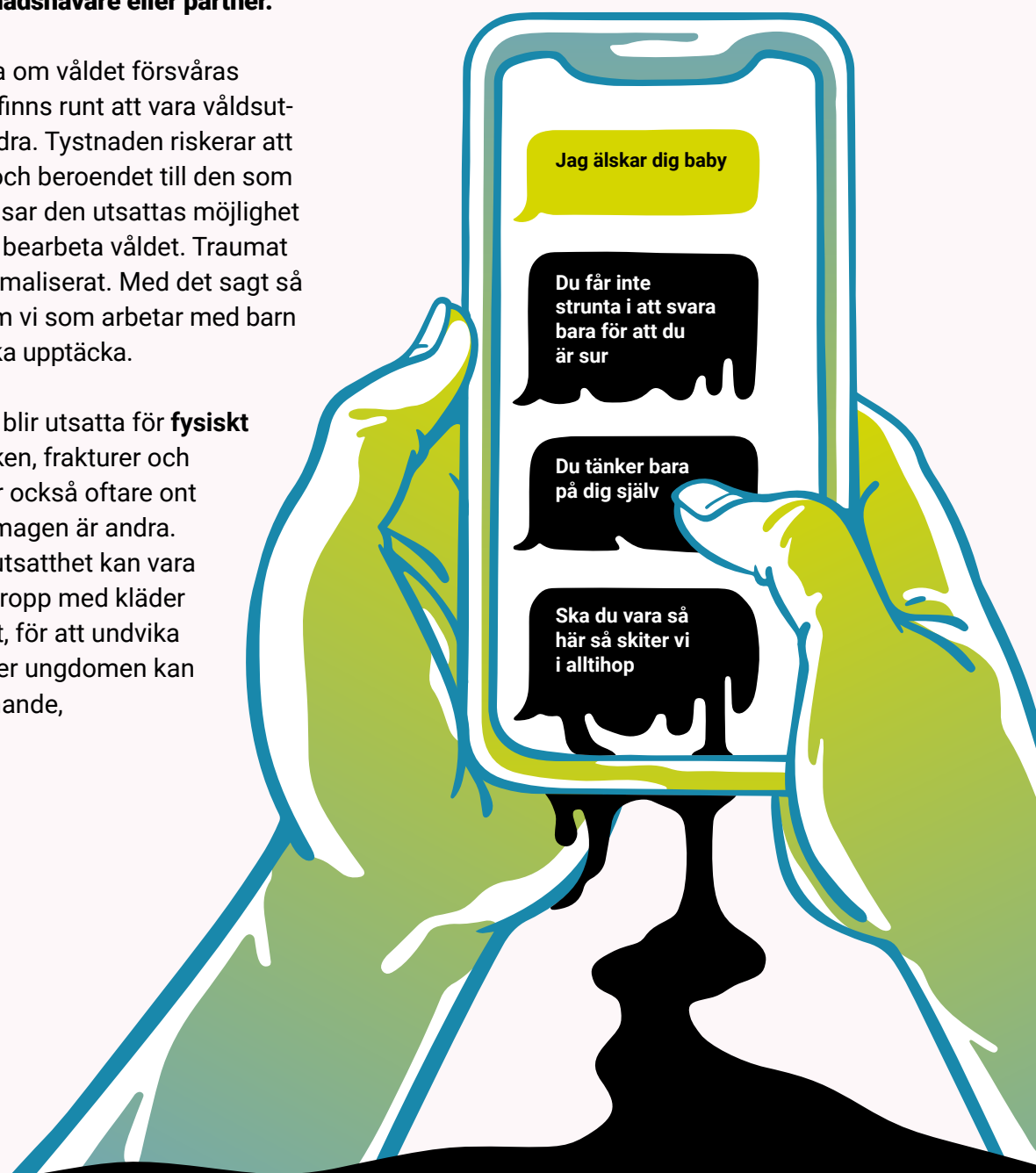
Att identifiera våldsutsatthet

Det är svårt att upptäcka våldsutsatthet.

Många gånger upplever den utsatta både skuld och skam och utvecklar strategier för att inte synliggöra våldet som pågår. Den kan vara en strategi för att minimera risker, och för att skydda sin vårdnadshavare eller partner.

Möjligheter att prata om våldet försvåras också av tabu som finns runt att vara våldsutsatt eller utsätta andra. Tystnaden riskerar att förstärka isolering och beroendet till den som utsätter, och begränsar den utsattas möjlighet att förstå, tolka och bearbeta våldet. Traumat blir osynligt och normaliserat. Med det sagt så finns det tecken som vi som arbetar med barn och unga kan försöka upptäcka.

Barn och unga som blir utsatta för **fysiskt våld** kan ha blåmärken, frakturer och brännskador. De har också oftare ont i huvudet och ont i magen är andra. Ett tecken på våldsutsatthet kan vara att man täcker sin kropp med kläder på ett medvetet sätt, för att undvika upptäckt. Barnet eller ungdomen kan också ha återkommande, kort frånvaro.

Tecken på psykiskt våld

Psykisk våldsutsatthet kan vara svårare att upptäcka. Det kan handla om sömnrubbningar, psykosomatiska problem som magont, ryggont, huvudvärk. Det kan handla om oro, depression, ångest, utmattning och koncentrationssvårighet, men också aggression och känslighet för yttre intryck. Omsorgsbrist kan vara ett tecken på både psykiskt och fysiskt våld i hemmet, liksom våld mot familjens husdjur.

Om det är fråga om våld från en partner, kan följande signaler vara bra att uppmärksamma:

- Stress över att behöva svara snabbt på sms, vara tillgänglig och kontaktbar hela tiden, även på lektioner. Har kanske svårt att lämna ifrån sig mobil.
- Oro för att partner är svartsjuk, snabba växlingar mellan aggressivitet och kärleksfullhet.
- Utsatt för åsikter om kläder, smink, beteende.
- Utsatt för skitsnack från kompisar eller familj.
- Starka känslouttryck som kommer av att vara begränsad, orolig, nervös, arg, starka känslor av skam, skuld.
- Kräver att partner ska dela med sig av lösenord.
- Begränsad i umgänge med bara partner (säger upp kontakt med kompisar).
- Blir nedvärderad och kallad för taskiga saker.
- Kan sällan följa med på saker utan sin pojkvän eller flickvän, bokar av och om planerade grejer.
- Slutar med sina egna intressen och fritidsaktiviteter.
- Blir ofta hämtad och lämnad av sin pojkvän eller flickvän.

Skolan kan utbilda, förebygga och uppmärksamma

I varje klassrum och grupp av ungdomar och barn finns det unga som är utsatta för någon form av våld, hemma eller i en relation med en partner.

Berättelserna i media fokuserar nästan uteslutande på det dödliga våldet mot kvinnor, men många fler är drabbade av mer subtila former av våld. Unga som upplevt våld i en parrelation har beskrivit att de själva inte definierade sig som våldsutsatta medan de var i förhållandet. Omgivningen uppfattade inte deras varnings-signaler, och de fick nästan aldrig frågor om våldsutsatthet av professionella de mötte.

Du kan därför göra det naturligt att prata om våld och vilka former våld kan ta, på samma sätt som du pratar om alkohol, narkotika, eller tobak. Ställ ofta frågan om personen som du har framför dig har upplevt våld. Fråga alla, om och om igen. Det bidrar till att avdramatisera ämnet och kan sänka tröskeln för att våga berätta. Det visar också på att du känner till att våld är vanligt förekommande och har kunskap om det, vilket kan göra det lättare att söka hjälp hos dig.

Våga lyfta in genusperspektivet! Eftersom män står för merparten av det våld som utövas både mot flickor, kvinnor, pojkar och män, så måste vi lägga fokus på att bryta kopplingen mellan maskulinitet och våld. Vi måste motverka de föreställningar om maskulinitet och vad en man är och bör vara, som ökar risken för att använda våld. Denna utgångspunkt stöds av

Världshälsoorganisationen (WHO), som lyfter fram att strategier för att främja jämställdhet och att förändra normer som stödjer våld är betydelsefulla för ett effektivt våldsförebyggande arbete. En utgångspunkt kan vara att prata om pojkars utsatthet för våld i maskulina miljöer, exempelvis idrottsföreningar, och kopplingen mellan våldsutsatthet och våldsutövning.

För att hjälpa dig med att öppna upp ämnet har Länsstyrelsen tagit fram en serie illustrationer med tillhörande text:

”Det finns våld som inte syns, men som känns”. Ord, blickar och tonfall som gör det svårt att röra sig, svårt att prata, svårt att andas. Som får en att känna sig dålig eller kontrollerad. Det kallas psykiskt eller känslomässigt våld, och det är vanligare än sparkar och slag. Om du känner igen dig, berätta för någon du litar på.” följt av kontaktuppgifter till elevhälsan som ni fyller i själva.

Länsstyrelsen har samverkat tillsammans med Kvinnojouren och representanter från länets kommuner, skolor och fritidsgårdar samt unga kommunutvecklare när det gäller kampanjen, men den viktigaste avsändaren för budskapet till barn och unga är den skolan och fritidsgård som de går på. Att skola och fritidsgård tar frågor om våldsutsatthet på allvar är det budskap som förmedlas genom kampanjen. Därför är materialet uppbyggt så att varje skola kan lägga in sin logga på poster, miniflyer och animationer.

Materialet finns i följande format

Illustrationerna visar till synes vanliga situationer i en familj, mellan ett par och i en sms-konversation. En tjock, svart sörja rinner ner från en av personerna (eller telefonen) och kletar av sig på de andra. Det svarta är ett sätt att visualisera det osynliga våldet, som är svårt att uppfatta för en utomstående men som känns tydligt för den som är utsatt. Förhoppningen är att skapa lite igenkänning och sedan hjälpa till med att sätta ord på känslan, och på så vis hjälpa fler barn och unga att identifiera även subtila former av våld. Tanken med kampanjen är att skapa diskussioner kring våldets mekanismer och uttryck bland både barn och unga och personal.

Materialet finns i följande format:

- Minifyer (stående A6)
- Poster (A3)
- Animation till Instagram Reels eller Stories

Sätt upp affischen i klassrummet, på toaletterna eller i korridoren. Minifyern är gjord i ett format som lätt kan gömmas i en ficka eller litet fack i väskan - dela ut dem till alla eller lägg dem på en plats där det går att plocka på sig ett exemplar utan att någon ser (exempelvis inne på toa). Den kan också ligga på ett bord när du som lärare håller utvecklingssamtal (eller motsvarande) med dina elever.

Alla format innehåller en QR-kod som länkar till Länsstyrelsens hemsida med mer information om var en kan söka hjälp.

Det finns också korta animationer för Instagram. Lägga upp dem som Reels eller Stories. Stories kan sedan sparas som en Highlight med tema osynligt våld på skolans profil.

Om du inte kan eller vill göra mer än att sätta upp eller dela materialet, så är det gott nog. Om det finns utrymme, ta gärna upp ämnet i klassrummet, på fritidshemmet och fritidsgården och prata om de olika formerna av våld. På Länsstyrelsens hemsida hittar du länkar till pedagogiskt material med lektionsplaner, filmer och ljudklipp från Utbildningsradion, Kvinnojouren, Region Kalmar län, Polismuséet och Brottsoffermyndigheten, med flera.

Du kan också kontakta Kvinnojouren eller Brottsofferjouren som gärna kommer och pratar om ämnet med dina elever.

**Länsstyrelsens
landningssida**

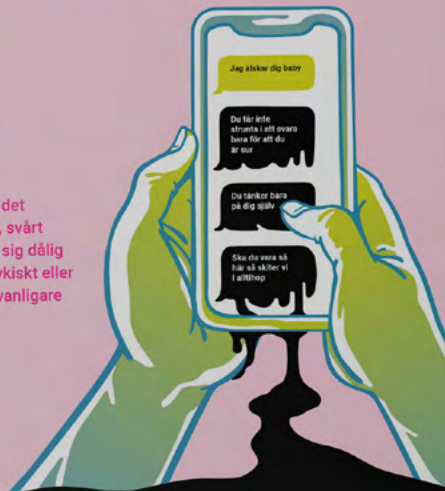

DET FINNS VÅLD SOM INTE SYNS

MEN SOM KÄNNES

Ord, blickar och tonfall som gör det svårt att röra sig, svårt att prata, svårt att andas. Som får en att känna sig dålig eller kontrollerad. Det kallas psykiskt eller känslomässigt våld, och det är vanligare än sparkar och slag.

Om du känner igen dig, berätta för någon du litar på.

Läs mer här:

Kontakta skolans kurator
0480 - 332 323

Länstyrelsen
Kalmar län

Kalmar kommun

DET FINNS VÅLD SOM INTE SYNS

MEN SOM KÄNNES

Läs mer här

Det Kalmar län
från våld

Länstyrelsen
Kalmar län

Det du redan gör betyder mycket

Det finns också saker som du redan gör, som har stor betydelse för barn och unga som upplever våld. Mycket handlar om att skapa trygga referenspunkter, små bilder av hur hälsosamma relationer ska fungera.

Här är tre konkreta exempel:

1. Betydelsen av att bli lyssnad på

En person som är utsatt för psykiskt våld hemma eller i en parrelation, blir inte lyssnad på. Så när du lyssnar noga, låter dem prata till punkt, ställer frågor och intresserar dig för vad de tycker och vad de tänker på (oavsett ämne), ger du dem en upplevelse som gör det lättare att identifiera det som inte stämmer i den destruktiva relationen. På köpet kanske personen också känner att deras tankar och känslor är viktiga, att de spelar roll.

2. Betydelsen av att använda sin röst

En konsekvens av att inte bli lyssnad på, att bli hånad eller förminskad, eller att leva med någon som när som helst kan explodera, är ofta att bli tyst. Utan röst blir det svårare att sätta gränser. När dina elever får träna på att använda rösten, tränar de alltså samtidigt ett av sina viktigaste verktyg för att kunna kommunicera sina behov och känslor. Det kan handla om allt från att sjunga tillsammans, till att hålla ett föredrag om något som intresserar en eller att informera klassen om något praktiskt.

3. Betydelsen av att få använda sin magkänsla

En vanlig form av psykiskt våld är att intala en

person att de överdriver, glömmer eller inbillar sig saker (så kallad gaslighting). Det är också vanligt att offret blir så känslig för förövarens humörsvägningar, att det är svårt att veta vad en känner själv. Därför är det viktigt att barn och unga uppmuntras att känna in och lita på sin magkänsla. När du frågar hur det känns, och inte bara vad de tycker eller vad de tänker på, uppmuntrar du eleverna att försöka hitta just magkänslan. Om de spontant uttrycker en känsla, ta den på allvar, be dem utveckla vad de menar. Visa att deras magkänsla är viktig och att den går att lita på.

Alla barn och unga mår bra av ovanstående, men det kan göra särskilt stor skillnad för någon som upplever våld. Även om ungdomen till synes inte reagerar, så stärker du dess självkänsla och lär dem känna igen hälsosamma beteendemönster, så att de småningom får lättare att frigöra sig.

När du känner oro för en enskild elev

Om du känner dig orolig för att ett barn under 18 år far illa, gäller anmälningsskyldighet för dig som arbetar i skolan. Det betyder att en orosanmälan genast ska göras till socialtjänsten i din kommun, om du i din yrkesroll får kännedom om något som får dig att misstänka att ett barn far illa. Läs mer hos Skolverket och Socialtjänsten.

Var öppen med vilka skyldigheter du har att föra information vidare och anmäla. Du kan också samtidigt informera om att det finns

möjligheter att berätta anonymt för volontärer på ideella organisationer, som ett första steg i processen att berätta mer öppet. Ge info om vilka. Även i det här fallet kan du bjuda in Kvinnojouren eller Brottsofferjouren att komma och prata om ämnet med dina elever.

Du kan också stötta den som utsätts genom att:

- Ta din känsla om att "något inte stämmer" på allvar.
- Berätta att du finns där.
- Beskriv din känsla och ställ öppna frågor, till exempel "jag får en känsla av att du kanske inte har det så bra hemma. Hur upplever du det?"
- Lyssna.
- Ta den ungas relation på allvar.
- Gå tålmodigt fram och vänta in barnet eller ungdomen, fråga igen och igen. Även om du inte får något svar de första gångerna så visar det att du finns där när hen är redo.
- Skriv ned det som oroar. Tillsammans kan många "små tecken" bilda ett mönster som styrker oron vid eventuell anmälan eller samtal med elev.
- Ha den ungas säkerhet i fokus - vad behöver göras och vilka åtgärder behöver vidtas för att hen ska vara trygg?
- Du behöver inte heller överlämna till barnet att kunna berätta - ta själv reda på hur det ligger till. Var nyfiken!

Att med barnets vetskap ta kontakt med föräldrarna är också bra om du oroar dig för att barnet är utsatt för våld av sin partner. Dock är det mycket viktigt att säkerställa att det då inte finns exempelvis hedersrelaterad problematik i

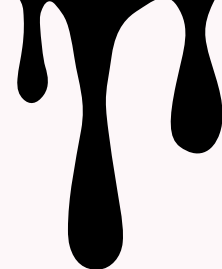
bakgrunden som kan försätta barnet i fara. Vid misstanke om att ett barn utsatts för sexuella övergrepp eller våld av en förälder eller inom familjen ska skolans personal inte informera föräldrarna utan kontakta socialtjänsten direkt som i sin tur avgör hur kontakten med vårdnadshavare ska ske. Överväg att polisanmäla om det finns oro för att barnet utsatts för brott.

När du ser någon som utsätter andra

Om du märker att ett barn eller en ungdom i din verksamhet utsätter andra för någon form av våld, kan du:

- Uppmärksamma och konfrontera. Visa att du ser vad som pågår.
- Ge stöd i att upphöra med våldet, men var tydlig med att det handlar om brottsliga handlingar som får allvarliga konsekvenser och som man måste ta ansvar för.
- Var tydlig med att, oavsett vad den unga uppger som orsaker till att hen utövar våld, så är våldet aldrig okej som reaktion eller lösning.
- Ta reda på om personen själv kan vara utsatt för våld. Du kan till exempel säga "att pressa någon på det sättet är inte okej. Det är inte okej om du gör det mot andra och ingen, ingen ska få göra det mot dig. Om någon gör det mot dig så sätter de dig i fara."

Det finns också andra verksamheter som den unga kan vända sig till. Organisation MÄN driver plattformen killar.se som vänder sig specifikt till killar. De har bra kunskap och är vana att möta unga killar i behov av hjälp och stöd. Man kan också vända sig till Välj att sluta (valjattsluta.se) som har en anonym telefonlinje för den som är över 18 år och vill förändra ett våldsamt beteende.

Länsstyrelsen Kalmar län utvecklar länets våldsförebyggande arbete

Länsstyrelsen har uppdrag att samordna och utveckla länets våldsförebyggande arbete. I uppdraget ingår att se till att regeringens nationella strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor får genomslag i länet. Uppdraget om mäns våld mot kvinnor är en del av det generella arbetet med att uppnå ett jämställt samhälle, fritt från våld.

Regeringen har fyra prioriterade delmål som är vägledande i arbetet på nationell, regional och lokal nivå:

- Utökat förebyggande arbete.
- Förbättrad upptäckt, skydd och stöd.
- Effektivare brottsbekämpning.
- Förbättrad kunskap och metodutveckling.

Länsstyrelsen samordnar arbetet genom att:

- Ge stöd till lokala och regionala aktörer för att förbättra kunskap, dialog och samverkan inom det våldsförebyggande arbetet. Vi ger till exempel stöd till skolor och socialtjänst.
- Utveckla regionala strategier och handlingsplaner och följa upp arbetet i länet.
- Erbjud utbildningar och sprida metoder. Vi samordnar till exempel en uppmärksamhetsvecka per år när det gäller *En vecka fri från våld* och stöttar kommuner i satsningar på *En kommun fri från våld* och våldsförebyggande och genusförändrande metoder i skolan.

- Sammankalla nätverk som bidrar till lärande och erfarenhetsutbyten.
- Länsstyrelsen hanterar inte enskilda ärenden eller enskild våldsutsatthet, det är socialtjänst och polis ansvar.

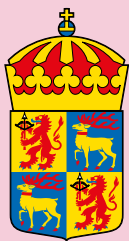
Mer läsning:

Det finns mycket skrivet om våld i nära relationer, och mycket hjälp att få online både för dig som vuxen och för utsatta ungdomar. Länsstyrelsen har samlat hela listan med hjälp till våldsutsatta, kunskapsbanker, pedagogiska metoder och webbutbildningar på sajten ett-jamstalltkalmarlan.nu. Välkommen dit om du vill veta mer!

Referenslista

- Brottsförebyggande rådet (2021). Rapport 2021:15 - Våld i ungas parrelationer.
- Brottsofferjouren (2022). I brottets skugga - om barn som bevittnat eller utsatts för våld i nära relation.
- Nationellt centrum för kvinnofrid (2022). Våld i nära relationer. <https://www.nck.uu.se/kunskapsbanken/amnesguider/vald-i-nara-relationer/vald-i-nara-relationer/> [2022-01-12]
- Nationellt centrum för kvinnofrid (2022). Barn som upplever våld. <https://www.nck.uu.se/kunskapsbanken/amnesguider/barn-som-upplever-vald/barn-som-upplever-vald/> [2022-01-12]
- Novus/Utbildningsradion (2020). Våld i ungas parrelationer.
- Regeringen (2019). SOU 2019:32 - Straffrättsligt skydd för barn som bevittnar brott mellan närstående samt mot uppmaning och annan psykisk påverkan att begå självmord.
- Unicef (2018). Vem skyddar mig från våld? Barns egna berättelser om våld i hemmet och önskan om upprättelse.
- World Health Organization (2007). Engaging men and boys in changing gender-based inequity in health: Evidence from programme interventions.
- <https://www.ettjamstalltkalmarlan.nu/nationella-mal/mal-6-vald-2/det-finns-vald/>
- <https://bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper.html>

Länsstyrelsen
Kalmar län

**Ett Kalmar län
fritt från våld**

Det finns våld som inte syns men som känns är skapad i samverkan mellan Länsstyrelsen Kalmar län, Kvinnojouren Kalmar, Unga kommunutvecklare och länets kommuner.

Tillsammans arbetar vi framåt, för ett Kalmar län fritt från våld.